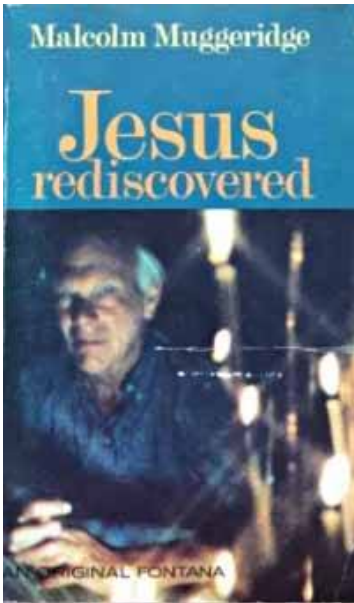

Malcolm Muggeridge

Bron: <https://www.wayoflife.org/reports/malcolm-muggeridge.php>, 1-10-2024

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling door M.V.

Het moderne evangelicalisme is helemaal doortrokken met ketters denken, en zelfs degenen die tot op zekere hoogte bijbels gezond zijn, zijn gevaarlijke bruggen naar ernstige dwalingen en dito leraars.

Malcolm Muggeridge (1903-1990) was een Engelse journalist, auteur en “satiricus”.

Aangetrokken tot het communisme in zijn jeugd, bracht hij in de jaren 1930 enkele jaren door in de Sovjet-Unie, wat hem tot een anticommunist maakte.

In zijn boek *Jesus Rediscovered* uit 1969 verwierp Muggeridge schaamteloos de maagdelijke geboorte, godheid, wonderen, profetieën en lichamelijke opstanding van Christus. Hij theoretiseerde dat een of andere “body-snatcher” het lichaam van Jezus had gestolen. Hieronder volgen enkele uittreksels:

“Om je voor te stellen dat deze godheid een zoon heeft in een bepaalde zin, en dat deze zoon uit een maagd is geboren en ongeveer dertig jaar als man op aarde heeft geleefd; daarna gestorven is en opgestaan uit de dood, is wat mij betreft, ongeloofwaardig” (*Jesus Rediscovered*, Wheaton: Tyndale House, 1969, p. 95).

“De moeder van Christus, Maria, verwekte hem buiten het huwelijk, maar geloofde, toen een innerlijke stem, of engel, haar vertelde dat haar zwangerschap goddelijk was verordend” (*Jesus Rediscovered*, 1969, p. 1).

“Ik geef er zelfs de voorkeur aan te veronderstellen dat een of andere lijkenpikker, die gewend was rond Golgotha te hangen om alles op te pikken wat er aan de hand was, op zijn domme manier hoorde dat de koning van de Joden op het punt stond te worden geëxecuteerd. Goed! Hij denkt: daar valt vast wel geplukt te worden. Dus wacht hij tot de klus geklaard is, ontdekt waar het lijk is neergelegd, sleept de steen weg en gaat dan, ervoor zorgend dat niemand kijkt, met het lichaam op pad. Wat een teleurstelling voor hem! Deze Koning der Joden heeft geen kroon, geen juwelen, geen scepter, geen ring; Hij is gewoon een waardeloos, verspilld, gebroken, naakt lichaam. De man laat minachtend het lichaam over aan de gieren, die op hun beurt de botten laten wit worden in de zon – die kostbare, kostbare botten! (*Jesus Rediscovered*, blz. 56, 57).

Tegen 1974 beweerde Muggeridge een soort christen te zijn, maar hij was nooit gezond in het geloof. Hij ontkende nog steeds de goddelijke inspiratie van de Schrift, evenals de wonderen, profetieën en lichamelijke opstanding van Jezus. In zijn boek *Jesus: The Man Who Lives* uit 1975, dat zijn christelijke getuigenis zou moeten zijn, zei Muggeridge dat het waarschijnlijk is dat de gebeurtenissen van de opstanding, zoals het lege graf en de weggerold steen, niet op camera konden worden vastgelegd, en hij bleef de theorie van het wegrukken van het lichaam voorstellen.

“Het verhaal van Jezus zoals verteld in de evangeliën is waar in de mate dat het kan zijn en wordt geloofd; De waarheid ervan moet worden gezocht in de harten van gelovigen in plaats van in de geschiedenis... Het zoeken naar Jezus in de geschiedenis is net zo zinloos als het zoeken naar een maatstaf die oneindigheid meet” (*Jesus, the Man Who Lives*).

“Ik denk graag dat de broden en vissen verfrissingen waren die één persoon wijselijk had meegebracht, en vervolgens, onder inspiratie van Jezus’ onderwijs, had aangeboden om in de algemene behoefte te voorzien; waarop anderen dit voorbeeld volgden, zodat bleek dat er genoeg was voor iedereen, en zelfs enkele manden vol over” (*Jesus, the Man Who Lives*, pp. 53, 54).

“Wat de apocalyptische uitspraken van Jezus betreft – alle fantasierijke geesten zijn daar vatbaar voor, net zo goed als voor utopische fantasieën. Een verhoogd bewustzijn van de menselijke onvolmaaktheid wijst op de dreiging van een kosmische catastrofe, aangezien een verhoogd bewustzijn van menselijke mogelijkheden wijst op de mogelijkheid om nog lang en gelukkig te leven” (*Jesus, the Man Who Lives*, p. 94).

“Het kan evenzeer worden betwijfeld of, als televisiecamera’s toevallig waren opgesteld bij de ingang van het graf waarin Jezus werd gelegd, ze de verwijdering van de steen die het graf verzegelde, of het eruit komen van de verrezen Jezus, zouden hebben vastgelegd” (*Jesus, the Man Who Lives*, p. 183).

Het is niet verrassend dat Muggeridge geen getuigenis had van de nieuwe geboorte, waarvan hij verklaarde dat deze “bekering” een “levenslange reis” was.

In 1982 bekeerde Muggeridge zich tot de rooms-katholieke kerk. Hij zei dat zijn bekering was geïnspireerd door het voorbeeld van Moeder Teresa.

Ondanks het ongeloof en de ketterijen van Muggeridge nodigde Billy Graham hem uit om te spreken op het Internationale Congres over Wereldevangelisatie in Lausanne, Zwitserland in 1974. Hij werd voorgesteld als een ware christen en er werden geen waarschuwingen gegeven.

In februari 1978 sprak Muggeridge op de jaarlijkse conferentie van de National Religious Broadcaster, waar hij opnieuw als een ware christen op dit grote evangelische forum werd gepresenteerd.

Diezelfde maand was hij ook te zien als spreker op het Religious Education Congress of Leity, een Rooms-katholieke organisatie die zich inzet om “de traditionele barrières tussen liberalen en conservatieven te doorbreken”. Hij zei: “Bekering betekent wakker worden in een of andere vorm om de realiteit te accepteren in plaats van fantasie”. Hij noemde het evangelie van Jezus Christus niet. Hij sloot zijn boodschap af met de meelijwekkende uitspraak: “Ik hoop dat dit de bekering verklaart – het is alles wat ik ervan weet” (*FEA News & Views*, mei/juni 1978).

Het moderne evangelicalisme is helemaal doortrokken met kettens denken, en zelfs degenen die tot op zekere hoogte bijbels gezond zijn, zijn gevaarlijke bruggen naar ernstige dwalingen en dito leeraars.